

Så vil jeg samtidig bede hr. Hans Christian Schmidt om at tage stilling til, om denne farlighed er helt totalt uafhængig af, om man sprøjter tæt ved et vandløb, hvor det dræner, om det er uafhængigt af, hvilke biotoper der er i nærheden, og om det er uafhængigt af, hvorvidt der er lerjord eller sandjord, og jeg kunne fortsætte. Jeg vil gerne have kriterierne, som hr. Hans Christian Schmidt som den eneste i forhold til alle de sagkyndige og den forskning, der arbejder med det, vil have skal ligge til grund for denne afgift.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg kan forsikre hr. Niels Bloch Jespersen for, at jeg længes lige så meget som hr. Niels Bloch Jespersen efter, at der er andre politikere, der skal overtage embedsfolkene. Det må jeg sige. Der vil sikkert komme meget mere effekt ud af det.

Jeg vil bare sige til hr. Niels Bloch Jespersen, at man jo kan undre sig over, at når vi f.eks. diskuterer, om man må bruge et antibegroningsmiddel til skibe eller både, kan de samme eksperter så nemt som ingenting fortælle, hvilke midler der er gode, og hvilke midler der ikke er. Det er jo tankevækkende.

Når vi ellers går ud og diskuterer midler – det være sig i maling osv., ja, det kunne f.eks. være kreosot, et træbeskyttelsesmiddel – så er man i stand til at gå ud og vurdere, om det skal have lov at blive benyttet eller det ikke skal. Man kan endda sige, om det er farligt, meget farligt, eller om det går an.

Men når vi kommer til pesticider, så går alt i sort. Jeg vil kun sige, at de erfaringer, jeg har hørt at man har brugt i Holland, synes jeg, man skulle prøve at overføre hertil. Jeg siger da ikke, at det er en nem opgave, men man kunne da i det mindste prøve at sætte arbejdet i gang.

Jeg går da ud fra, at vi, når vi har nogle eksperter, vel også kan sætte eksperterne i gang med at lave noget af det her. Jeg forstår da i hvert fald, at man jo ikke er så afvisende, som man var tidligere; så lidt har det jo hjulpet, at vi har genfremsat det. Nu er der dog noget på vej.

Det kan godt være, at det ender med, at det er hyppigheden, vi kommer til at forholde os til. Så har vi da opnået det. Men jeg synes stadig væk godt, at man kunne prøve at sætte et arbejde i gang. Sidste gang fik vi tilkendegivelse om, at man ville sætte et arbejde i gang på at lave noget med hyppighed. Jeg ville have været glad i dag, hvis man sagde: Jo, men man skal ikke bare sige,

at når man løber panden mod en mur, må man opgive.

Det kunne have været rart, om man i dag havde sagt, ligesom sidste gang, da vi satte et arbejde i gang med at prøve og kigge på hyppigheden: Vi vil prøve at nedsætte et udvalg til at prøve at kigge på, om det er muligt i Danmark at rubricere det her.

Så vil jeg sige, at hr. Niels Bloch Jespersen sikkert kender meget til miljøpolitik, men jo nok vil vide, at man formentlig ikke fra en talerstol, medmindre hr. Niels Bloch Jespersen er i stand til det, kan begynde at udbrede sig om et arbejde, der ikke er sat i gang endnu.

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Nu har antibegroningsmidler jo meget lidt med pesticider at gøre.

At Holland, som jo har – og det må vi være glade for ikke er tilfældet i Danmark – et betydelig højere pesticidtryk end Danmark, har en anden politik, synes jeg også der er meget brug for, bl.a. fordi man vel ikke har udfaset i samme grad, som vi har gjort i Danmark.

Men jeg synes nu, det er lidt urimeligt, at hr. Hans Christian Schmidt mener, han skal være minister for at kunne få en saglig belysning af et spørgsmål i det danske Folketing.

Jeg vil godt spørge helt konkret: Hvad er det for nogle spørgsmål, hr. Hans Christian Schmidt har stillet gennem Miljø- og Planlægningsudvalget, hvor han mener, at der er kommet et fejlagtigt svar på grund af politisk styring af embedsmændene?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Der har været to konkrete spørgsmål vedrørende tilbageførsel af provenuet. Ved lovens indførelse i 1996 blev det jo vedtaget, at jordbrugserhvervet skulle kompenseres for afgiften på pesticiderne, og det skete ved en nedsættelse af den amtskommunale grundskyld.

Tidligere blev provenuet af den statslige del af den amtskommunale grundskyld brugt til finansiering af henholdsvis promilleafgiftsfonden for landbruget og promilleafgiftsfonden for frugtavl og gartneribrug samt anvendt til miljøforbedringer i landbruget.

Jeg kan oplyse, at det stadig væk sker. Der blev eksempelvis i 1998, hvor der var indtægter fra pesticidafgiften på 298 mio. kr., brugt 50 mio. kr. af de penge til de omkostninger, der er i for-